

Vonnisnummer / Griffienummer 2024 / 3610
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 26 november 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 20CO40060 Rolnummer Notitienummer parket DE66.L4.6303/2020

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

RRN

geboren t
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meester
beiden advocaat te

loco meester

TENLASTELEGGING(EN)

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

A. optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk:

- aan de rechterzijde van de woning een carport te hebben opgericht in hout, tegen de perceelsgrens
- aan de achterzijde van de tuin een bijgebouw te hebben opgericht tegen de

linkerperceelsgrens

op een perceel gelegen te kadastraal gekend als
in eigendom toebehorend aan
geboren wonende te
ingevolge akte van aankoop verleden op 05 januari 1998.

te in de periode van 1 maart 2018 tot en met 31 december 2019 (zie stukken 2, 15-17, 28-29, 34-35, 40, 76-88)

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 10 juni 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het
voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven
door de wetgeving inzake hypotheken.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 22 oktober 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

1. Op 26 februari 2020 werd vastgesteld dat er diverse vrijstaande constructies zonder vergunning werden opgetrokken in
Aan de rechterzijde
van de woning werd een carport opgetrokken in hout met een diepte van 6 meter en een breedte van 5 meter. De constructie bevond zich tegen de perceelsgrens en was ongeveer 3 meter hoog. De carport was voor het eerst te zien op een luchtfoto van 2018.

Aan de achterzijde van de tuin werd tegen de linkerperceelsgrens een tuinberging geplaatst opgetrokken in hout en afgedekt met een plat dak met een hoogte van ongeveer 2,5 meter. De constructie is voor het eerst zichtbaar op een luchtfoto van 2019. Er werden hiervoor geen vergunningen aangevraagd of verleend.

Het goed bevindt zich in het Provinciaal RUP

in een zone voor openluchtrecreatieve verblijven in een beboste omgeving met nabestemming bosgebied. Volgens de bestemmingsvoorschriften zijn geen vrijstaande bijgebouwen toegelaten.

2. Beklaagde werd verhoord op 23 juni 2020. Zij verklaarde eigenaar en bewoner te zijn. Toen zij de bouwgrond in 1995 kocht zou de fundering voor een chalet en een carport reeds aanwezig geweest zijn. Een firma heeft de chalet, de carport, het tuinhuis geplaatst en de hondenren had ze zelf geplaatst met een bouw pakket. In 2018 waren de carport en het tuinhuis in slechte staat en ze had deze herbouwd. Ze had zich hiervoor bevraagd bij de stadsdiensten die hadden gezegd dat dit kon indien ze dezelfde omvang hadden. De hondenren werd verwijderd. De originele carport en het tuinhuis had ze zelf afgebroken. Ze was op de hoogte van het PRUP dat geen vrijstaande gebouwen toeliet. Ze had echter te goeder trouw gehandeld volgens de richtlijnen van de stedelijke dienst stedenbouw. Ze ging een regularisatie aanvragen.

Verklaarde zaakvoerder te zijn van die het tuinhuis en de carport had geplaatst in april 2018. Hij meende te weten dat er vroeger al een tuinhuis en carport stonden. Hij had niet gevraagd naar een vergunning.

3. Op 6 januari 2021 werd beklagde opnieuw verhoord. Ze had begin december 2020 een regularisatieaanvraag gedaan.

De regularisatie werd geweigerd op 15 februari 2021 wegens strijdigheid met het RUP. Er kon volgens het college geen toepassing gemaakt worden van de afwijkingsmogelijkheid voorzien in het VCRO omdat het niet om een beperkte afwijking ging.

4. Bij brief van 21 juni 2022 werd een herstellvordering ingeleid bij het parket. Voor de carport werd een meerwaardesom gevorderd van 539,10 euro omdat er vroeger ook een carport had gestaan en de meeste woningen in de buurt één vrijstaand bijgebouw hebben. Wat de berging betreft, wordt de afbraak gevorderd binnen een termijn van zes maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 100 euro per dag vertraging. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies.

Op 20 juni 2024 werd vastgesteld dat het bijgebouw werd verwijderd. De carport was nog aanwezig.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het oprichten van een carport en bijgebouw in de tuin zonder vergunning in de periode van 1 maart 2018 tot en met 31 december 2019.

De feiten werden niet betwist, maar beklaagde voert aan dat zij dwaalde en dacht dat de constructies vrijgesteld waren.

2. Beklaagde maakt deze overmacht niet aannemelijk. Constructies die tegen de perceelsgrens worden geplaatst zijn niet vrijgesteld en bovendien verklaarde beklaagde in haar verhoor dat ze op de hoogte was van het PRUP dat geen vrijstaande gebouwen toeliet.

Gelet op de vaststellingen op 26 februari 2020 zijn de feiten van de tenlastelegging A bewezen.

3. Straftoemeting

1. De rechtbank legt voor beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de enige tenlastelegging samen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, eventuele strafverzwarende factoren, en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagde legde de vergunningsplicht naast zich neer en plaatste twee constructies in ruimtelijk kwetsbaar gebied zonder vergunning. Dit leidde tot een ruimtelijk beslag dat de ruimtelijke draagkracht van het perceel te boven gaat.

3. Beklaagde is jaar oud en heeft een blanco strafregister. De rechtbank gaat niet in op de gevraagde gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling. De hierna uitgesproken straf is niet in wanverhouding tot de gepleegde feiten en zal haar toekomst niet op onredelijke wijze hypothekeren. Gelet op de ernst en omvang van de feiten en het persoonlijk voordeel dat ermee beoogd werd, is een geldboete zoals hierna bepaald passend. De rechtbank houdt bij het bepalen van de geldboete rekening met de inmiddels afgebroken tuinberging en het blanco strafverleden.

4. Beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot de tuinberging/bijgebouw zonder voorwerp is.

De herstellvordering met betrekking tot de carport is wel nog actueel. Een uitstel voor het bekomen van een minnelijke schikking met de stad is in deze fase van de strafprocedure niet dienstig.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De schade die door het bouwmisdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan worden opgeheven door het betalen van een meerwaarde nu het misdrijf kennelijk verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. De meerwaarde werd correct bepaald op 539,10 euro. Beklaagde verklaarde zich akkoord met deze meerwaarde.

Beklaagde kan zich wel op een geldige wijze kwijten van de betaling van de voormelde meerwaardesom door de plaats in de oorspronkelijke toestand te herstellen (oud art. 6.1.41, §7, tweede lid VCRO; zie thans art. 6.3.1, §5, derde lid VCRO).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek;

art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de tenlastelegging A bewezen.

Veroordeelt voor de tenlastelegging A:

tot een **geldboete** van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een
gevangenisstraf van 2 maanden.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 348,06 EUR.

Herstel

Stelt vast dat de herstellvordering met betrekking tot de tuinberging/bijgebouw achteraan het perceel t
zonder voorwerp is.

Verklaart de herstellvordering strekkende tot het betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde die het goed in door het bewezenverklaarde misdrijf met betrekking tot de onvergunde carport heeft gekregen gegrond.

Veroordeelt beklaagde op vordering van de burgemeester van tot het betalen van een **meerwaardesom** van **539,10 EUR**, op rekening van het BRV-fonds binnen een **termijn** van **6 maanden** nadat dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, meer de wettelijke verwijlinteressen vanaf het verstrijken van deze termijn van 6 maanden.

Zegt voor recht dat beklaagde zich op een geldige wijze van deze meerwaardesom kan kwijten door binnen 6 maanden nadat dit vonnis in kracht van gewijsde zal zijn gegaan, de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 26 november 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

, rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
met bijstand van griffier